

Opfædderen i Jotkajavre, 1867 S. 144, 1874 S. 115, 1875 S. 157.

En Baad ved sidstnævnte Stue, 1872 S. 157.

Opfædderen i Suolovuobme, 1875 S. 158.

Do. i Kontofeinobakken og Seidajavre, 1876 S. 161.

Flytning af Fjeldstuen paa Vertosnjarg, 1878 S. 58.

Opfædder i Ripperfjordbunden, 1878 S. 68.

Salg af Fjeldstuen i Lapluobbal, 1881 S. 128.

Bei, Bro- og lignende Anlæg, til hvis Vedligeholdelse vedkommende Kommuner eller Andre have forpligtet sig.

Veianlæg Taney—Bonakas, 1865 S. 58, 1868 S. 77, 1873 S. 182.

Bro- og Veianlæg i Talvit 1873 S. 150, 1877 S. 85.

Veien over Alteidet, 1872 S. 152, 1873 S. 147, 1875 S. 164, 1876 S. 98.

Veie anlagte for Statskassens Regning i Döfinmarken, 1873 S. 130, 1874 S. 173, 1875 S. 53 og 165, 1876 S. 54, 1879 S. 126, 1882 S. 163.

Bei Hasvil—Hasvaag, 1872 S. 198, 1873 S. 125.

Bei Sjaanæs—Lebesby, 1872 S. 195, 1873 S. 124.

Veie i Mathisdalen og Rafsbotten i Alten, 1872 S. 142, 1874 S. 114.

Veiarbejder ved Alteneelv og i Rafsbotten, 1874 S. 183.

Bei i Øvre Riberg, 1869 S. 100 og 116, 1870 S. 211.

Broer paa Kvalgen, 1868 S. 129, 1869 S. 99 og 112, 1876 S. 96 og 142.

Veiarbejde i østre Jacobselv, 1868 S. 93 og 112.

Bei i Kjellefjord, 1868 S. 12, 1882 S. 118.

Broer i Lerbotten, 1867 S. 150, 1876 S. 97.

Bro i Brevikbunden og Baadsto i Baardvit, 1867 S. 149.

Broer over Bergebyelven og ved Loppoluokka, 1865 S. 81.

Bro over Storelven i Nordvaranger, 1863 S. 68, 1865 S. 74.

Bei mellem Kistrand og Lagelv, 1874 S. 90, 1875 S. 56, 1884 S. 206.

Do. = Lagelv og Karasjøf, 1874 S. 96, 1876 S. 47, 1877 S. 107, 1878 S. 166, 1883 S. 150.

Bro over Sørelven i Ripperfjord, 1874 S. 174.

Veianlæg Bøjeskop—Eiby, 1877 S. 119, 1878 S. 68, 1884 S. 188.

Udbedring af Veistykket i Storelvalden, 1877 S. 122.

Veianlæg i Kvibyvalden, 1879 S. 128.

Broen i Lebesby, 1879 S. 131.

Bei mellem Søndre og Nordre Honningsvaag, 1879 S. 196, 1880 S. 90.

Bro over indre Raaffjordsstrøm, 1879 S. 198.

Do. over Ribergelven, 1880 S. 82.

Do. over vestre Jacobselv, 1881, S. 136.

Baadrende gennem Storfosjen i Tanaelv, 1877 S. 79, 1884 S. 183.

Bro over Kvibyelven, 1883 S. 173.

Do. over Elven i Romagfjordbunden, 1883 S. 175.

Do. over Sørelven i Rafsbotten, 1883 S. 177.

Bei- og Skydsvæsenet forøvrigt.

Færgerejstninger i Karasjøf og Kontofeino, 1870 S. 236, 1881 S. 133.

Do. ved Pasvikelven, 1873 S. 121.

Do. ved Busfjund, 1869 S. 110.

Veivogtere i Sydvaranger, 1873 S. 128.

Teknisk Bistand til Veianlæg, 1873 S. 122.

Opstigning af Vinterveien mellem Alten og Karasjøf, 1872 S. 217.

Skydsvæsenet, 1859 S. 13 og 69, 1865 S. 95, 1868 S. 115, 1871 S. 197, 1874 S. 68 og 118, 1875 S. 97, 1883 S. 94.

Vinterveien mellem Alten og Kontofeino, 1875 S. 72, 1878 S. 65 og 168, 1880 S. 73.

Færgemand ved Lavonjarg, 1875 S. 173.

Vinterveien forbi Seidafosjen, 1875 S. 175.

Færgemand ved Lotret, 1876 S. 144.

Udbedring af Skader, foraarjagede ved usædvanlig Flom, 1876 S. 167.

Færgerejstning ved Elvebakken, 1877 S. 108.

Varder paa Magerøen, 1878 S. 60.

Skydskaffer i Bugafjord, 1879 S. 74.

Do. i Varda, 1876 S. 40.

Færgemand i Nordre Honningsvaag, 1880 S. 85, 1881 S. 95.

Do. ved Elvenæs og Kirkenæs, 1881 S. 131.

Broarbejde i Ripperfjordbunden, 1881 S. 116.

Skydstationshold i Varda, 1883 S. 133.

Skydskafferen i Bugnæs, 1883 S. 135.

Antmandens Diætgodtgørelse paa Veibesøinger, 1880 S. 49.

Opgave

8de August.

og Overslag over de til Molaasjot Fjeldstue formentlig tiltrængende Inventariejager:

Til 1 Borch	Kr. 8.00
= 4 Træstole	= 16.00
= 1 emallieret Gryde og en Pande	= 10.00
= 6 Par Kopper	= 4.00
= 1 Dussin Talerkeuer	= 3.00
= 6 Par Kniver og Gasler	= 6.00
= 2 Spand, et større, et mindre	= 5.00
= 1 Vadskefad af Jernblæk	= 2.00
= 2 Mugger	= 3.00
= 2 Natmøbler	= 2.00
= 2 Lysestager eller Plader	= 3.00

Tilf. Kr. 62.00

Karasjoks Lensmandsbestilling den 12te December 1883.

B. Dvøre

Ovenstaaende Liste er optaget efter Konference med mig, og anbefales ærbødigst Anslagssummen foranlediget bevilget og stillet til Disposition af Hr. Lensm. Dvøre, som har paataget sig at besørge omhandlede Gjenstande anskaffede.

Lanens Fogderi p. t. Karasjok 4de Januar 1884.

Gust. J. Flor.

Indstilling til Sag Nr. 44:

J Lighed med tidligere Bevilgninger af samme Art, og da der ved Overslaget Intet findes at bemærke, indstilles overensstemmende med Amtmandens Forslag:

Til Anskaffelse af Inventarium for Fjeldstuen Moslesjok bevilges af Brændevinsafgiftskassen et Beløb indtil 62 Kroner.

Alten, i Komiteen Nr. 2, den 7de August 1884.

Paa dens Vegne

V. Andersen.

Eufstemmig Beslutning:
Komiteens Indstilling bifaldes.

8de August

Sag Nr. 37. Skrivelse fra Indredepartementet angaaende Spørgsmaalet om videre Arbejder til Farbargjørelse af Storfossen i Tanaelven.

Fra

Amtmanden i Finnmarkens Amt.

Efterat det havde vist sig, at Hjaandbringelsen af en saakaldet Baadrende gennem Storfossen i Tanaelven vilde medføre en Udgift af omtr. 17000 Kroner istedetfor som oprindelig kalkuleret 8000 Kroner, blev Spørgsmaalet om, hvorvidt Arbeidet med Fosens Farbargjørelse skulde fortsættes og om hvorvidt Amtskommunen maatte være villig til at give en Efterbevilgning af $\frac{1}{4}$ Del af de forøgede Omkostninger — som det vil erindres, — forelagt forrige Aars Amtsformandskab. Dette vægrede sig imidlertid herfor og indskrænkede sig til at stille en Annodning til mig om „at lade undersøge Nytten af og erhverve Kalkule over Bekostningerne ved at lade bortminere de større Stene, der ere til Hinder for Flaadeførselen, og lade anbringe en Slæbebane (med Skinnegang og Tralle) til Lettelse for Baadfarten“. (Se Forhandlingerne for 1883 S. 123—125). Til Efterkommelse af denne Annodning henvendte jeg mig i Skrivelse af 22de November f. A til det kongelige Departement for det Indre saaledes, som vedlagte Gjenpart udviser. Sagen sees derefter forelagt Kanaldirektøren, som i Skrivelse til Departementet af 10de Juni sidstleden fravaader Anlægget af en Slæbebane og finder, at en Baadrende trods de Betænkkeligheder, som kunne hentes fra Hensynet til dens mulige Mangel paa Stabilitet, dog er at foretrække, forsaavidt det kan paaregnes, at den væsentligste Færdsel heldigst foregaar netop til Tider, hvori Vandstanden er bekvem, i hvilket Fald Kanaldirektøren efter de forskjellige Udtalelser maa anse de større Anlægsomkostninger berettigede. I nævnte Skrivelse anfører Direktøren sluttelig: „Sagens Afgjørelse afhænger saaledes væsentlig af Stabilitetsspørgsmaalet, og da Amtsformandskabet har paataget sig Vedligeholdet, vilde dette Spørgsmaal bedst finde sin rette Besvarelse af samme, idet det nu har ikke blot de foreliggende Betænkninger at støtte sig til, men ogsaa fordi dets Medlemmer for en stor Del maa antages at sidde inde med tilstrækkelig personlig Erfaring og Kjendskab til Forholdene for at kunne opgjøre sig en selvstændig Mening derom. Saafremt derfor Amtsformandskabet fremdeles maatte være villigt til at overtage Vedligeholdet og til — om muligt — at bidrage sin Andel af de forøgede Omkostninger, saa maa jeg anbefale Arbeidet fortsat, i modsat Fald bør kun de større for Flaadeførselen hinderlige Stene bortmineres“.

J Forbindelse hermed skal jeg oplyse, at Kanaldirektøren ifølge Indredepartementets Meddelelse i Skrivelse hertil af 21de April sidstleden i afvigte Foraar har annodet Lens-

manden i Karasjøen om at lade iværksætte Bortryddelse af endel store til Hinder for Flodningen gennem Storfosjen værende Stenblokke, samt at der i dette Viemed er begjært anvist af Finansdepartementet 400 Kr. af det til Fosjens Farbjergjørelse bevilgede Beløb.

J vedlagte Skrivelse fra det Kongelige Indredepartement af 12te d. M., blandt hvis Bilage Kanaldirektørens ovenomhandlede Skrivelse findes indlemmet, opfordres jeg, som det vil sees, til paany at forelægge Sagen for det ærede Amtsformandskab med Anmodning til dette om at udtale sig over samme efter de af Kanaldirektøren givne Antydninger samt om — i Tilfælde — at fatte Beslutning om yderligere Bidrag til Arbejder efter den foreliggende Plan og om fremtidig Vedligeholdelse af, hvad der udenfor den oprindelige Plan (Ærtnant Nyjoms, Kr. Beslutning af 11te Aug. 1877, Forh. S. 84) maatte komme til Udførelse.

Uagtet det er at befrygte, at Vaadrendens Vedligeholdelse paa Grund af dens formentlig mer end tvivlsomme Stabilitet vil komme til at medføre ikke ubetydelige Udgifter, finder jeg dog, at Amtsformandskabet — i Betragtning af den store Betydning Storfosjens Farbjergjørelse har for vedkommende Distrikt — ikke bør vægre sig for paa Amtskommunen at overføre ogjaa den videregaaende Vedligeholdelsespligt, hvorom der i Departements-Skrivelse er Tale. Derimod er jeg af den Formening, at Amtskommunen ikke blot paa Grund af Byrderne ved Vedligeholdelsespligten, men ogsaa som Følge af dens i de senere Aar stærkt forringede økonomiske Evne mangler Raad til at yde noget Bidrag til de forøgede Omkostninger ved Fosjens Farbjergjørelse udover de af Brændevinsafgiftskassen allerede bevilgede 2000 Kroner. Bidraget maatte — i Tilfælde — tages af Brændevinsafgiftskassen. Men som bekjendt er denne i de senere Aar gaaet stærkt tilbage, idet man, fordi dens Indtægter ikke har kunnet dække endog dens faste aarlige Udgifter, har været i den Nødvendighed at maatte angribe dens Kapital, der nu snart er formindsket til det Minimum (180000 Kr., under hvilket den ikke kan angribes (Lov af 14de April 1860 § 4). Maa det saaledes erkendes, at Amtskommunen mangler Evne til at bære nogen Del af de med Farbjergjørelsen forbundne forøgede Udgifter, forekommer det mig, at der maatte være Grund til at nære det Haab, at disse i sin Helhed ville kunne erholdes af offentlige Midler — dette saameget mere som det ikke kan gøres gjældende, at der hidtil fra Finmarken er trukket store Beløb paa Kanalvæsenets Budget. Man bør derfor formentlig anholde om Indredepartementets Medvirken til, at Kongelig Proposition herom bliver fremsat for Stortinget.

Hammerfest den 2den August 1884.

C. Amning.

Til
Finmarkens Amtsformandskab.

Gjenpart

af Skrivelse fra Amtmanden i Finmarkens Amt til Indre-Departementet,
dateret 22de November 1883.

Jdet jeg har den Ære hoslagt at tilbageende de med det kongelige Departements Skrivelse af 15de December 1882 modtagne Dokumenter, tillader jeg mig under Henvisning til Skrivelse herfra af 30te j. M. at vedlægge foruden 2de Skrivelser fra Lensmanden i Polmak af 28de Februar og 5te Oktober sidstleden endvidere et Ark af de under Trykning værende Amtsformandskabsforhandlinger for indværende Aar, hvoraf det behageligt vil erfares, at Spørgsmaalet om Gjenoptagelse af det i 1880 paabegyndte men derefter indstillede Arbejde med Farbjergjørelse af Storfosjen i Tanaelven har været forelagt Finmarkens Amtsformandskab, og at dette ved enstemmig Beslutning har neget at bevilge det af Amtet foreslaaede yderligere Bidrag til nævnte Arbejde. Under disse Omstændigheder vil der formentlig ikke kunne være Tale om Arbejdets Fortsættelse, hvor beklageligt dette end er navnlig af Hensyn til, at de allerede medgaaede Udgifter, om Arbejdet ei senere gjenoptoges, maa anses spildt. Amtsformandskabet har derimod, som det vil sees, henstillet til mig „at lade undersøge Nytten af og erhverve Kalkule over Beføiningerne ved at lade bortminere de større Stene, der ere til Hinder for Flaadefærdjelen og lade anbringe en Slæbane (med Skinnegang og Tralle) til Lettelse for Vaadsarten“. Hvorvidt saadan Bane lader sig anbringe paa den norske Side af Fosjen (den Bei man benytter for at omgaa denne ligger paa den finlandste) eller hvorvidt de større Stene, som hindre Flaadefærdjelen, alene ligge paa norsk Side af Midtstrømslinien er jeg — som endnu ulokaliseret — ubekjendt med. Jeg tillader mig imidlertid ærbødigt at anholde om det Kongelige Departements gunstige Foranstaltning til, at den af Amtsformandskabet forønskede Undersøgelse kan blive anstillet og den begjærte Kalkule — i Tilfælde — erhvervet.

Medens der til det hidtil udførte Arbejde ifølge Kanaldirektørens hermedfølgende Skrivelse af 4de November 1882 i det Hele er medgaaet Kr. 4909.51, er der heraf af Finmarkens Brændevinsafgiftskasse anvist udbetalt Kr. 1500.00, altsaa mere end en Tjerdepart af Udgifterne. Med Bemærkning om, at Udgiftssummen Kr. 4909.51 formentlig vil reduceres noget ved Salg af anskaffede Redskaber, tillader jeg mig at bede Brændevinsafgiftskassen foranstaltet refunderet det Beløb, som maatte vise sig formeget udbetalt af denne, ved Indbetaling til Hammerfest Foged.

Fra

Den Kongelige Norske Regjerings
Departement for det Indre.

I Forbindelse med Skrivelse af 22de December 1883 oversendes hvslagt med Bilage en fra Kanaldirektøren modtagen Skrivelse af 10de Juni sidstl. angaaende Spørgsmaalet om videre Arbejder til Farbargjørelse af Storfosjen i Tanaelven for Vaadferdsjelen gjennem Fortsættelse af det dersteds paabegyndte Oprensingsarbejde eller som Alternativt Anbringelse af en Slæbebane (Jernbane med Tralle), hvorpaa Vaade kunne anbringes. Kfr. Amtsformandskabsforhandlingerne for 1883 Pag. 123—125. Som det vil sees, er Kanaldirektøren efter de af Veiasassistent Lund meddelte Oplysninger tilbøielig til at antage, at Vaadrendens Stabilitet vil være saavidt usikker, at man ialfald ikke bør betragte Vedligeholdet som nogen uvæsentlig Sag, men at man maa være forberedt paa, at dette Vedligehold ialfald til sine Tider vil stille Krav, hvis Udstrækning det er umuligt paa Forhaand at beregne endog kun tilnærmelsesvis. Han antager derhos, at Rendens Brugbarhed for Vaadfart vil blive begrændset til en kortere Tid af Aaret og dens Nytte derved reduceret.

Hvad angaar det andet Projekt, nemlig at anbringe en Slæbebane med Skinnegang og Tralle, sees Kanaldirektøren at finde dette under de herværende Forhold utilraadeligt, navnlig af Hensyn til Vanskelighederne ved Benyttelsen af en saadan Bane og Beføstelighe- den af dens Vedligehold.

Idet Kanaldirektøren sees at anse videre Undersøgelser for overflødige, udtaler han, at Sagens Afgjørelse saaledes væsentlig afhænger af Spørgsmaalet om Vaadrendens Sta- bilitet, hvilket Spørgsmaal han antager, at Medlemmer af Amtsformandskabet ville gjennem erhvervede personlige Erfaringer og Kjendskab til Forholdene have fornøden Kyndighed til at bevare. Han udtaler derfor til Slutning, at saafremt Amtsformandskabet fremdeles maatte være villigt til at overtage Vedligeholdet og bidrage sin Andel af de forøgede Om- kostninger, vil han anbefale Arbejdet forstjåt overensstemmende med den oprindelige Plan. I modstæt Fald antager han, at kun de større, for Flaadefarten hinderlige Stene bør bort- mineres.

I Henhold hertil skal man anmode Hr. Amtmanden om at forelægge Sagen for det forstkommende Amtsformandskab med Anmodning til samme om at udtale sig derom efter de af Kanaldirektøren givne Antydninger og i Tilfælde at fatte Beslutning om yderligere Bidrag til Arbejder efter foreliggende Plan (Kfr. Departementets Skrivelse af 15de Decbr. 1882) samt Beslutning om fremtidigt Vedligehold af, hvad der udenfor den oprindelige

Plan maatte komme til Udførelse (Kfr. Amtsformandskabets Beslutning af 11te August 1877 og Amtets Skrivelse til Kanaldirektøren af 15de September 1877).

Det bemærkes, at nogen Meddelelse om, at Arbejder i Storfosjen i indværende Aar ere iværksatte (Kfr. Departementets Skrivelse af 21de April 1884) ikke hidtil er indløben. Under Forudsætning af, at de til Arbejder under nævnte Dato anviste Kr. 400.00 ere ufor- brugte, er Arbejdets Status følgende:

Statsbevillingning	Kr. 6000.00
Amtskommunens Bidrag	2000.00
hvoraf indbetalt Kr. 1500	
	tilsammen Kr. 8000.00
Heraf forbrugt	4912.01
Rest, som er disponibel	Kr. 3087.99

Christiania den 12te Juli 1884.

Sofus Arctander.

Til

Amtmanden i Finnmarkens Amt.

J. Midderbold.

Indstilling i Sag Nr. 54:

Komiteen er efter de foreliggende Dokumenter og underhaanden erholdte Oplysninger af den Formening, at Farbargjørelse af Storfosjen i Tanen er af saa stor Vigtighed og Betydning for vedkommende Distrikter, at Kravet derpaa maa ansees uafviseligt.

Spørgsmaalet er kun om paa hvilken Maade saadan hensigtsmæssigst og med mest blivende Nytte kan ske. Meningerne herom have inden Komiteen været delte, og de forelig- gende Dokumenter synes heller ikke at pege i en og samme Retning. Alternativt med den oprindelige Plan (Oprensning af en Vaadrende) har været opstillet den af forrige Amtsfor- mandskab fremsatte Tanke om Slæbebane. Mod en saadan indeholde dog de foreliggende Dokumenter saa mange praktiske Vanskeligheder, at man har troet at burde holde sig til den ældre Plan, idet man forudsætter, at der i Forbindelse med Oprensingsarbejdet vil kunne drages Omkostning for saadan Planering af det nærmest Rendens liggende Terræn, at dette gøres fremkommeligt for Vaadtrækning efter Line.

Noget Omkostningsanslag over Anlæg af en Trallebane foreligger heller ikke, og det er ikke usandsynligt, at en saadan Bane i brugbar, solid Stand og af tilstrækkelig Længde

8de August.

vil medføre uierholdsmæssige Udgifter. Saa stærkt og berettiget paatrævet Farbargjøreelse af Storfossen til nogen Lettelse af den for Tiden vanskelige, endog livsfarlige Kommunikation end er, umuliggjør dog Amtets og specielt Brændevinsafgiftskassens uheldige økonomiske Stilling at gjøre noget yderligere Tilskud til Drensningen end det i 1877 bevilgede.

Derimod maa Komiteen anbefale Amtsformandskabet indtrængende at udtale sig for, at det paabegyndte Drensningsarbejde fortsættes og fuldføres for det Offentliges Regning, forjaaviddt angaar Omkostninger udover den i 1877 kalkulerede Sum 8000 Kroner, hvoraf Brændevinsafgiftskassen overtog de 2000 Kr. Den i 1877 i Forbindelse med Bevilgning af disse 2000 Kr. overtagne Vedligeholdelsespligt bør formentlig ogsaa blive gjældende for det efter den forandrede Kalkule videre udførendes Arbejde.

Komiteen indbyder efter det Foreliggende og Ansørte Amtsformandskabet til at fatte saadan

Beslutning:

Amtsformandskabet anholder, under Erkjendelse af Berettigelsen i de stærke Krav om Farbargjøreelse af Storfossen i Tanaelven, om Indre-Departementets Medvirken til Fremjættelse for Stortinget af Kgl. Proposition om det paabegyndte Drensningsarbejdes Fuldførelse — udenfor de af Brændevinsafgiftskassen i 1877 bevilgede 2000 Kr. — for Statens Regning, og gjentager sin tidligere Beslutning om Overtagelse af Arbejdernes fremtidige Vedligeholdelse som ogsaa gjældende for disse efter den nye Plan.

Atten, i Komiteen Nr. 2, den 7de August 1884.

Paa dens Begne

B. Andersen.

Enstemmig Beslutning:

Komiteens Indstilling bifaldes.

Sag Nr. 55. Skrivelse fra Indredepartementet angaaende Oparbejdelse af et Par Sidelinier til Veien Bøsefop—Giby.

Fra

Amtmanden i Finnmarkens Amt.

Med at forelægge det ærede Amtsformandskab hoslagte Skrivelse af 14de f. M. fra det Kongelige Indredepartement skal jeg under Henvisning til de trykte Forhandlinger for

8de August.

1877 S. 119—121, for 1881 S. 134—136 og for 1882 S. 87—88, tillade mig at anmode Amtsformandskabet om at afgive den begjærte Udtalelse, angaaende Berettigelsen af de i Forbindelse med Veianlægget Bøsefop—Giby projekterede Sidelinier ved Joraholmen og paa Lampemoen, samt om — i Tilfælde — at vedtage, at Amtsformandskabets Beslutning af 14de August 1877 om Bidrag til Oparbejdelse af Kjørevei fra Bøsefop til Giby ogsaa skal være gjældende for begge disse Sidelinier.

Med denne Beslutning bevilgede Amtsformandskabet af Brændevinsafgiftskassen $\frac{1}{11}$ af Anlægs- og $\frac{2}{3}$ af Vedligeholdelsesomkostningerne ved Kjøreveien, idet at de projekterede Sidelinier bleve navnte. Man feiler imidlertid neppe ved at antage, at ialfald en af dem var forudsat, og ligesom deres Berettigelse antages utvivlsom, saaledes maa der formentlig under enhver Omstændighed være al Opfordring for Amtsformandskabet til at vedtage nævnte Beslutning som ogsaa gjældende dem.

Med Departementets Skrivelse følger 3 Bilage. I et af disse oplyser Veidirektøren, at min Formand i Amtmandsembedet og jeg under en Konferance angaaende Veianlægget have erklæret os enige i, at det kunde udstaa med Omlægning af Gibybakken og med Opførelse af Bro over Gibyelven. Jeg tror i Anledning heraf at burde tilføje, at denne vor Erklæring fremkom i Erkjendelse af, at en Omlægning af Veien fra Bøsefop til og gennem Tverelvdalen med Bro over Alteneelven ved Elvebakken var af meget større Vigtighed for Distriktet, og at den var knyttet til den udtrykkelig udtalte Forudsætning, at en Udjættelse med Gibyveiens Forlængelse og mulig Opgivelse af Broanlægget over Gibyelven vilde lette Afgangen til at erholde Statsbevilgning til Tverelvdalsveien. Jeg benytter derhos Anledningen til at udtale som min Formening, at en Bro over Gibyelven neppe vil faa en Nytte for Færdselen, som staar i Forhold til Omkostningerne ved dens Opførelse (17657 Kroner alternativt med 23490 Kroner), og at den under enhver Omstændighed maa være af ganske underordnet Betydning sammenlignet med en Bro over Alteneelven ved Elvebakken.

Hammerfest den 2den August 1884.

Til

Finnmarkens Amtsformandskab.

G. Høyning.

Fra

Den Kongelige Norske Regjerings
Departement for det Indre.

I den med Bilag vedlagte Skrivelse af 21de December 1883 har Veidirektøren andraget om Bemyndigelse til for det Veieb, der høves tilovers af de givne Bevilgninger til

Beianlægget Bojefop—Giby i Alten, at lade oparbejde de i Forbindelse med dette Beianlæg projekterede Sidelinier ved Jørholmene og ved Lampegaard (Lampemoen). Departementet, der antager, at det i Tilfælde vil være nødvendigt hertil at erhverve Stortingets Samtykke, skal i denne Anledning henstille til Hr. Amtmanden at indhente det forstkommende Amtsformandskabs Udtalelse med Hensyn til disse Sideliniers Berettigelse og i Tilfælde Vedtagelse om, at Amtsformandskabets Beslutning af 14de August 1877 angaaende Bidrag til Oparbejdelse af Kjørevei fra Bojefop til Giby ogsaa skal være gjældende for begge disse Sidelinier, jfr. Hr. Amtmandens Skrivelse til Amtsformandskabet af 5te August 1882, aftrykt i Amtsformandskabsforhandl. for 1882 Pag. 87.

Tilsvarende supplerende Beslutning bedes i Tilfælde ogsaa erhvervet fra Altens Herredsstyrelse, hvis tidligere Beslutning (af 31te Mai 1877) efter sine Udtryk kun gjælder Hovedlinien.

Et Aftryk af Storth. Prop. Nr. 49 for 1878 følger.

Kristiania den 14de Juli 1884.

Sofus Arctander.

Til

Amtmanden i Finmarkens Amt.

Indstilling til Sag Nr. 55:

Komiteen maa paa det Bedste anbefale Oparbejdelsen af de to omhandlede Sideveie, da ellers det udførte Beiarbejde for en ikke ringe Del vil tabe sin Betydning; og man skal derfor tillade sig at indstille paa, at der afgives den Erklæring:

„At Beslutningen af 14de August 1877 om Bidrag til Oparbejdelse og Vedligeholdelse af Kjøreveien fra Bojefop til Giby ogsaa skal være gjældende for de projekterede Sideveie ved Jørholmene og paa Lampemoen“.

Jøvrigt tiltræder Komiteen Amtmandens Udtalelser i hans Skrivelse af 2den ds.

Alten i Komiteen Nr. 2 den 7de August 1884.

Paa dens Begne

W. Andersen.

Enstemmig Beslutning.

Komiteens Indstilling bifaldes.

Sag Nr. 58. Skrivelse fra Indredepartementet angaaende Forandring i N. L. 5—10—9, sigtende til at tilvejebringe større Betyggelse mod Fare fra Selvskud, Sæxe og lignende Fangstindretninger.

Cirkulære.

Fra

Den Kongelige Norske Regjerings

Departement for det Indre.

I Skrivelse af 20de December 1882 har Stovdirektøren, foranlediget ved en Forstilling fra en af Forstværnets Funktionærer i Nordre Trondhjems Amt, omhandlet Omsiggeligheden af en Forandring i N. L. 5—10—9, sigtende til at tilvejebringe større Betyggelse mod Fare fra Selvskud, Sæxe og lignende Fangstindretninger. Direktøren anfører, at der ialfald i de trondhjemske Almenninger udvises stor Ligeegyldighed ved Anbringelse af de nævnte Indretninger, og at den i ovennævnte Lovsted paabudte Bekjendtgjørelse (ved Kirke eller til Thing) er af meget liden Betydning, da derved i det høieste et enkelt Sogns Indvaanere blive vidende om Indretningernes Anbringelse, og derhos Stedet vanskelig vil kunne angives med tilstrækkelig Nøiagtighed. Om ganske at forbyde saadanne farlige Indretninger, bør der dog ikke — mener Direktøren — blive Spørgsmaal, da de ere meget hensigtsmæssige, hvormod det formentlig kunde paabydes, at de skulde omgjøres paa en fuldt forfarlig Maade, som hindrer Folk fra at gaa i dem, hvilket han antager kunde gøres, uden at deres Effektivitet paa nogen Maade formindskes.

Det bemærkes, at der i den i 1875 og 1876 fremsatte Kongelige Proposition til ny Jagtlov, der af Stortinget i sidstnævnte Aar blev besluttet henlagt, var indtaget en Bestemmelse angaaende den her berørte Gjenstand, der af Odelsthinget var vedtaget i følgende Form:

„Selvskud forbydes. Den, der vil benytte andet Gildre af farlig Beskaffenhed, saasom Sæx, Grav eller Faldstok, eller forgiftede Fangstmidler, er forpligtet til at lade det bekjendtgjøre fra Kirkebakkene i Sognet Søndagen forud eller paa anden hensigtsmæssig Maade og anmeldte det for Lensmanden. Bekjendtgjørelsen skal indeholde Angivelse saavel af Fangstmidlets Beskaffenhed som tilnærmelsesvis af Stedet, hvor det agtes anbragt. Benyttes Gildret eller Fangstmidlerne længere Tid, skal Anmeldelsen og — forsaavidt dertil er Anledning — Bekjendtgjørelsen gjentages hver Maaned. Naar de ikke mere benyttes, skulle de borttages eller tilintetgjøres, saaat Mennesker eller Kreaturer ikke derved komme til Skade. Anbringes Gildre af ovennævnte Beskaffenhed i Tidrummet fra 1ste Mai til 1ste Oktober

Man tillader sig at indstille:

8de August.

Andragendet indvilges ikke.

Ukten, i Komiteen Nr. 2, den 7de August 1884.

Paa dens Vegne

B. Andersen.

Beslutning mod 5 Stemmer:

Komiteens Indstilling bifaldes.

De 5, der stemte mod Indstillingen, voterede for Amtmandens af Eilertsen optagne Forslag om Bevilgning af 100 Kroner.

Sag Nr. 85. Andragende fra endel Opfiddere i Ristrand om Bevilgning af Bidrag til Omlægning af Veien mellem Ristrand og Lakselv.

Til

Finnmarkens Amtsformandskab.

I 1875 bevilgede det ærede Amtsformandskab til Ristrand Kommune Bidrag til Anlæg af en Vei mellem Ristrand—Billefjord—Lakselv. Denne Vei blev imidlertid, grundet paa mangelfuld Dpgaang for et Stykkes Bedkommende — Gavrada—Igeldas — feilagtig anlagt. Veien blev nemlig anlagt bagfjelds, hvor Stigningerne ere saa store, at det er umuligt at komme frem med Læs, foruden at Sneforholdene ofte lægger Hindringer iveien for Færdselen. Man undgaar derfor saavidt muligt at færdes dette Veistykke, men foretrækker ofte at fjerne i Fjæren. Men da man er afhængig af Tidsvandet, er dette ogsaa tidsspildende og besværligt. Man har nu opgaaet en Vei langs Søen mellem de nævnte Steder, og der vil man saa en til enhver Tid passabel Vei ogsaa med Læs. Trafikken mellem Ristrand og Lakselv har, siden Dampskibsfarten begyndte i Vintermaanederne, tiltaget i en betydelig Grad, hvorfor det vil være særdeles nødvendigt, at man faar en passabel Vei. Man har omkontraheret om Arbeidets Udførelse med en Mand, som vil udføre det mod en Godtgørelse af 500 — fem hundrede — Kroner.

Man tillader sig herved ærbødigt at andrage hos det ærede Amtsformandskab om, at der af Brændevinskasens Midler bevilges $\frac{3}{4}$ Dele af det omhandlede Beløb, mod at Resten tilveiebringes paa anden Maade og mod at Kommunen overtager Vedligeholdelsen.

8de August.

Herved overlades da Sagen i det ærede Amtsformandskabs Haand med fuld Forvisning om, at det vil indbefomme dette billige Ønske.

Ristrand den 25de Juni 1884.

Ærbødigt

Paa manges Vegne

E. A. Grape.

E. S.

Det bemærkes, at Marsagen til, at nærværende Andragende ikke er behandlet i Herredsstyrelsens Møde, er, at der ikke er affoldt Møde siden man opgik Veien og bortafforderede Arbeidet.

D. S.

Sagen overføres med bedste Anbefaling Hr. Amtmanden, der bedes frembringe Sagen for det nu snart sammentrædende Amtsformandskab.

Ristrands Formandskab den 26de Juli 1884.

Ærbødigt

B. Larsen,

p. t. Ordfører.

Forelægges Amtsformandskabet med Bemærkning, at Andragendet først er kommen mig i Hænde under indeværende Møde. Da Andragendet ikke er bleven behandlet i Herredsstyrelsen, og Brændevinsafgiftskasens Budget allerede er saa spændt, at det ikke iaar vil kunne taale nogen Forøgelse af Udgifterne, antager jeg Sagens Afgjørelse bør udstaa til næste Aar.

Finnmarkens Amt, p. t. Ukten den 5te August 1884.

E. Rymning.

Indstilling til Sag Nr. 85

om Bidrag til Omlægning af Veien mellem Ristrand og Lakselv.

Som Andragendet oplyser, blev der til omhandlede Veiforbindelse i 1875 bevilget et Bidrag af Brændevinsafgiftskassen stort ca. Kr. 1000.00 og troede man efter de da foreliggende Oplysninger at Planen for Arbeidet var vel overveiet.

Det nu foreliggende Andragende erklærer imidlertid en stor Del af det dertil anvendte Beløb for feilagtig anvendt eller saa at sige bortkastet, idet en Del af denne Beløbslaes flyttet.

Det indføres dog ikke, at det foreliggende Andragende byder større Garantier for et

forvarligere Anvendelse af den ansøgte Bevilgning end tidligere. Andragendet har heller ikke været forelagt Herredsstyrelsen til Behandling, hvorfor man indstiller:

Andragendet indvilges ikke.

Alten i Komiteen Nr. 2 den 7de August 1884.

Paa dens Vegne
W. Andersen.

Under Sagens Behandling fremjatte Ordføreren fra Skistrand Forslag om Udtalelse med Andragendets Afgjorelse til næste Amtsformandskab, hvilket Forslag bifaldtes mod 4 Stemmer.

Sag Nr. 86. Skrivelse fra Amtmanden om Erklæring i Anledning af Bards Herredsstyrelses Forslag til Forandring i Loven om Fredning af Hval.

Udskrift af Bards Herreds Forhandlingsprotokol i Møde af Formænd den 15de December f. A. angaaende Fredning af Hval.

I denne Sag afgaves mod 1 Stemme saadan

Indstilling:

„At det forbydes norske Undersaatter i Tiden før 15de Mai at drive Hvalfangst udenfor Finmarkens Kyster, selv udenfor Territorial-Grændsen, samt at det forbydes enhver at føre dræbt Hval tillands inden dette Tidspunkt, saalænge indtil Kongen anderledes bestemmer“.

Minoriteten (Gundseth) kunde ikke være med paa at anbefale Fredning udenfor Territorial-Grændsen, ligesom han heller ikke tror at yderligere Fredningslov for Tiden er at anbefale, idet Sagen formentlig endnu ikke er tilstrækkelig videnskabelig undersøgt.

Denne Sag blev da i Repræsentantmøde den 17de Januar d. A. behandlet, og hvordan Formandskabets Indstilling i sin Helhed bifaldtes med Undtagelse af, at Tiden for Fredning maatte blive gjort gjældende til først Juni, hvilket bifaldtes mod to Stemmer, idet Re-

præsentanten P. Nilfen holdt paa Fredning til 15de Mai, og Formanden, Gundseth, fastholdt sin Udtalelse i Formandskabsmødet.

H. Enoksen. M. Gundseth. P. Nilfen. G. Hagelstrøm.
J. Grifsen. P. Markusen. R. Hansen.

In fidem
H. Enoksen,
Ordf.

Nærværende Udskrift er mig efter Amtsformandskabets Sammentræde indhændiget af Ordføreren i Bards Herreds Formandskab med Anmodning om, at den maa blive forelagt Amtsformandskabet til Afgivelse af Erklæring angaaende det deri omhandlede Forslag med Hensyn til Fredning af Hval, samt endvidere angaaende Nødvendigheden af, at Fredningen fortsættes udover det ved Lov af 19de Juni 1880 bestemte Tidrum af 5 Aar fra 1ste Januar 1881 at regne. Jeg tillader mig derfor at opfordre det ærede Amtsformandskab til at afgive den begjærte Erklæring.

Finmarkens Amt p. t. Alten den 5te August 1884.

G. Nyning.

Til

Finmarkens Amtsformandskab.

Indstilling til Sag Nr. 86:

Som bekendt hersker der stor Uenighed om, hvorvidt og, i Tilfælde, i hvilken Grad Hvalfangsten virker forstyrrende paa Fiskerierne. Ligeledes hersker der Uenighed om, hvilke sandsynlige Følger det kan have, hvis Hvalernes Antal i høi Grad aftager under den stærke Efterstræbelse. Komiteen drifter sig naturligvis ikke til at udtale nogen bestemt Mening angaaende disse Spørgsmaal, ligesaa lidt som man evner at fremkomme med noget Nytt til deres Belysning. At Jagt paa Hval nær Land under Fiskerierne vil gribe forstyrrende ind i disse, tør dog anses for almindeligt erkjendt, og man tør ikke benegte Muligheden af, at selv Jagt udenfor Territorialgrændsen i Forbindelse med Hvalernes Tillandbringelse m. B. ogsaa kan have menlig Indflydelse paa vore Fiskerier, særlig Loddefisket. Flere Hensyn tale imidlertid imod de af Bards Kommunebestyrelse foreslaaede Udvidelser af nugjældende Bestemmelse om Hvalfredningen. At forbyde norske Hvalfangere en Tid af Aaret at dræbe Hval endog udenfor Territorialgrændsen vilde jaaledes formentlig alene bevirke, at denne Bedrift i den Tid enten overførtes til Murmanskysten, eller ogsaa ubelukkende overlodes de der allerede oprettede Hvalfangerselskaber. Hvad angaar Forbudet mod Tilandbringelse af